

tise, den viden, de kompetencer, som i dag er samlet i amterne, vil ende med at ligge i private firmaer, hvor der jo ikke sådan er fri adgang til dem. Så er det jo private virksomheders ejendom.

Jeg ved godt, at der ikke i dette lovforslag er nævnt, at det er en mulighed, men man må da prøve at se på, hvad man skulle gøre, hvis kommunerne skal løse det her problem, og man kunne vel så måske i dag få et svar på, om det er sådan, at man fra regeringens side, fra regeringspartierne side vil forhindre, at man løser det her problem ved hjælp af kommunale selskabsdannelser eller ved udlicitering. Det kunne være spændende at høre lidt om.

Derudover kan man så sige, at ministeriet på vandforsyningsområdet nu skal være overmyndighed, men det er stadig kommunernes opgave at sikre, at deres indsatsplaner og indvindingsplaner ikke strider mod andre planer, der har til formål at beskytte naturen. Derimod får kommunerne nu alle vandindvindingsstilladelser, og det kan nu godt give anledning til bekymringer, som ikke bare er fantasifostre, skulle jeg hilse og sige, for, at store industrier med meget stort vandforbrug kan lægge et betydeligt pres på en kommune, der samtidig skal interessere sig for beskæftigelsen, og som måske derfor kunne have en tilbøjelighed til at tillade indvindinger, der egentlig ikke er ressourcemæssig baggrund for. Det har vi jo godt nok set eksempler på allerede, og jeg mener faktisk, at muligheden for, at det sker, bliver større.

Så vores konklusion på det her lovforslag er, at det godt kan være, at der er mange DJØF-stillinger i det, for der er meget, der skal koordineres, men der er i hvert fald ikke mere miljø i det. Der er mindre miljø, der er mindre demokrati, der er mindre gennemsigtighed, der er mere bureaukrati, og så skulle det ikke undre os, om der også er mere marked i det.

Af de grunde er vi imod det her lovforslag, men det er klart, at hvis de grundlæggende præmisser bliver lavet om, så kan vi godt ende med at stemme for det. Men jeg tror ikke, sandsynligheden for det er ret stor, så det bliver nok et nej fra vores side til det her lovforslag og også de øvrige, vi skal behandle i dag.

Første næstformand (Svend Auken): Vi siger tak til ordføreren, og så går vi til miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg vil da begynde med at sige tak for de mange ord, lovforslaget foreløbig har fået med på vejen. Det er klart, at her ved det første af en længere række på otte lovforslag er det jo ikke så mærkeligt, at vi får en lidt mere generel debat. Derfor synes jeg også, der kan være grund til her indledningsvis at trække sådan nogle af de generelle hovedlinjer bag hele kommunalreformen frem.

Man kan have mange bud på, hvordan opgaverne skal fordeles i Danmark. Det kan man også have mange bud på i forhold til Miljøministeriets område, men jeg synes altså, det er vigtigt at sige, at det, vi diskuterer i dag, er en administrativ reform. Når man hører nogle af indlæggene, især måske nogle af de sidste her, så lyder det, som om det, vi har til debat i dag, er dansk miljøpolitik de næste 5-10-15-20 år. Det er det ikke. Det er et spørgsmål om, hvordan vi administrativt skal løse opgaverne.

Kl. 13.20

Det er jo rigtigt, at der med kommunalreformen sker en fordeling af opgaverne, en nyfordeling generelt på alle områder. Der sker en fordeling mellem kommuner, de nye regioner og de statslige myndigheder, og selve reformens kerneankegang er jo, at de konkrete myndighedsopgaver og de borgerrettede opgaver så vidt muligt placeres ude kommunalt tæt på borgerne. Jeg kan ikke, må jeg sige til hr. Per Clausen, se, at det er udtryk for mindre demokrati.

Kommunerne vil fremover være den samlede myndighed, som borgere og virksomheder i langt de fleste tilfælde vil skulle rette henvendelse til. Staten skal så omvendt tage sig af de overordnede ting, og det er klart, at den gennemgående struktur jo også er den struktur, der selvfølgelig så vil være gældende på miljøområdet.

Det har som bekendt ikke været specielt opgaverne på Miljøministeriets område, der har været den udløsende faktor for kommunalreformen. Det er vi enige om. Det har det da ikke været. Den eksisterende plan-, natur- og miljøadministration fungerer på mange måder udmærket i dag. Det har hr. Steen Gade og andre da ret i, men selvfølgelig kan administrationen da også på det her felt lægges på andre måder. Ellers ville det da også være besynderligt. Det ville da være rent ud besynderligt, hvis den kommunale struktur, vi har i dag, som er defineret i 1970, i øvrigt før vi havde oprettet Miljøministeriet, og før der var ret mange, der sådan tænkte i miljø-